

Bajnai "libás" Gordon visszatért

2018 október 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Bár ne tette volna!

Mivel lepett meg minket a HVG a múlt héten? Hát persze, hogy egy Bajnai-elemzéssel. Van benne minden:

érzelem, forradalom, technokrácia, válságkezelés, geopolitika, általános politika, s persze a szokásos közhelyek. Úgy, ahogy az az értelmiségi nagykönyvben meg van írva.

Mindig nagy érdeklődéssel figyelem, mikor bukkan fel az ellenzéki térfélen egy nagy volumenű elemzés, bátrabbak esetében egy teatrális jóslat arról, hogy is áll ma Magyarország a nagyvilágban? Mi a baj Magyarországgal? (Ez ugye kötelező kiindulási pont.) A *műfaj* jeles képviselői között eddig Lengyel Lászlót, Tölgyessy Pétert, Jeszenszky Gézát tartottam számon, de most nagy öröömre befutott Bajnai „libás” Gordon is.

gen, az a Bajnai jelent meg ismét a politikai térképen, aki – ha jól számolom – már kétszer „elfüstölt”. Egyszer, mikor az ún. „válságkezelő kormányt igazgatta” szakértelmével. És ki ne emlékezne a legendás *Millára* (s annak mutánsaira), amely 2014-ben úgy porladt el, mint a magyar állam megtakarításai a balliberális kormányzatok idején. (De azt se felejtsük el, hogy Bajnai politikai karrierje előtt a magánszférában tette le névjegyét, mondjuk a *Hajdú-Bét* ügyel.)

Szóval visszatért Bajnai, de nem akárhogy. Hétpontos [elemzést](#) írt a világról, a válságról, a gazdasági, politikai tendenciákról és Magyarországról.

Részletekbe ugyan nem bocsátkoznék, ez ugyanis nem tisztem.

Mégis, ami először feltűnt számomra, az az, hogy ez egy olyan eszmefuttatás lesz, melyből csakúgy csöpögni fog az *értelmiségi felsőbbrendűség*. (Simán elképzelem, ahogy ezt a *világmegváltást* Bajnai egy menő külföldi pénzügyi intézet bársenyos székéből írja azon gondolkodván, hogy akkor este most a *The Ritz-Carltonban*, vagy a *The Four Seasonsben* legyen a háromfogásos vacsora. Mondjuk: így már értem ezt a *magaslati szemléletet*.)

Szóval Bajnai.

Rögtön itt a *felkonf*: „Ebben a helyzetben az Európai Unió és Magyarország sorsfordító évek elé néz”.

Eddig nem volt gond.

De aztán jött a *világlátás*: „A fokozatos lecsúszás és kiszolgáltatottság ellen az unió népei szempontjából az egyetlen ésszerű stratégia a világban közös fellépés lehet, a jelentős összeurópai gazdasági és önvédelmi potenciál egységes, határozott képviselője a nemzetközi érdekérvényesítési versenyben Kínával, Oroszországgal és – ha nincs más választás – az Egyesült Államokkal szemben is. Az erőforrások egyesítéséhez az érintett területeken minél több további integrációs lépések kellenek, megőrizve az Európai Unió sokszínű nemzeti hátterét”.

Az, hogy a szoros integráció és az EU sokszínű nemzeti hátterének megőrzése masszívan kiüti egymást, ne zavarjon senkit. Hogy manapság a bilaterális szerződések kötése a módj, s nem a multilaterális, szintén nem gond Bajnainál.

Meg megint itt van a szokásos *középosztály-duma* is: „demokráciát tartósan csak széles és stabil középosztályra lehet építeni”. Ha ez nincs, megszületik a félelmeket megszemélyesítő és ellene védelmet ígérő, a népszerűséget az ésszerűség ellenében is használó cinikus hatalmi politika, a radikális populizmus.

Két pont kellett ahhoz, hogy elkerüljenek az itthon 2010 óta, a nemzetközi politikában Trump elnök megválasztása óta puffogatott közhelyek.

Aztán elkerült a szokásos *én mindent megtettem* szöveg is: „Magyarország a 2008–2010 közötti radikális válságkezelés nemzetgazdasági eredményeit részben megőrizte, és – levonva egyes tanulságokat – a közvetlen egyensúlyi mutatókat stabilan tartotta”.

Valószínűleg ezek a mutatók annyira stabilak voltak, hogy valószínűleg csak véletlenül közölte 2010-ben az Európai Bizottság akkori elnöke, Manuel Barroso az új magyar kormányral, [hogy Brüsszel nem tűri el az elvártnál nagyobb költségvetési hiányt](#).

S a végére nehezen, de befutott a *moralizálás* is: „Félő, hogy a lenyúlást, a megfélemlítést, a kontraszelekciót, a földesúri viszonyokat, az öncenzúrát és az ipari méretű hazudozást ismerős normaként követő vagy csak hiteles alternatíva híján tudomásul vevő relatív szavazói többség végül súlyos traumák, újabb válság árán juthat el oda, hogy az önsorsrontó keretekből egyszer kilépjen. Ebben a tekintetben a magyar felzárkózás és polgárosodás

esélye, a haza és a haladás ügye ma távolabb van, mint 1990 tavaszán volt”.

Mire végig értem a hét ponton, rájöttem arra, hogy ebben a Bajnai-szövegben semmi, de tényleg: semmi újdonság sincs. Ugyanazt a sötét képet festi le, mint Lengyel vagy Tölgyessy a tavaszi finisben. Jó, ne legyünk azért nagyon igazságtalanok: egy kicsit sötétebbre, kicsit hatásosabbra sikerült, mint a korábbi próbálkozások, de a lényeg bizony itt is ugyanaz maradt: az értelmiség (legyen az *cuckonzervatív* vagy *balliberális*) még mindig nem érti:

Az elit cserben hagyta az embereket, ezért borult át a mérleg nyelve. Ezt pedig még nem írták le nagykönyvbe.

Nagy Gábor - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló